

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3481/2019
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вијичића, председника већа, Весне Субић, Бисерке Живановић, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4293/18 од 18.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4293/18 од 18.04.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4293/18 од 18.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4293/18 од 18.04.2019. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П 740/16 од 15.01.2018. године, којом је ставом првим изреке обавезана тужена да тужиоцу, због неисплаћене зараде, исплати износ од 2.701,49 евра, са каматом коју прописује Европска централна банка као емисиона банка за валуту евро, све у динарској противвредности по курсу НБС на дан испуњења почев од 13.09.2007. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате са законском каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8% поена до исплате, ставом другим изреке обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка који су настали у предмету Основног суда у Пожеги, Судска јединица Ивањица П1 46/10 исплати износ од 55.060,00 динара и на име трошкова извршног поступка који су настали у предмету Основног суда у Пожеги, Судска јединица Ивањица И 3330/10 исплати износ од 19.419,00 динара, све са законском затезном каматом од 11.06.2010. године до исплате и ставом трећим изреке обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 68.600,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостпеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из члана 154. став 1. у вези члана 172. Закона о облигационим односима, члана 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола број 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода обавезана је тужена да тужиоцу, по основу објективне одговорности, накнади штету коју је претрпео, јер није наплатио своје потраживање из радног односа. Чињеница да тужилац поседује правноснажну и извршну пресуду Основног суда у Пожеги, Судска јединица Ивањица П1 46/10 од 28.04.2010. године, којом је утврђена обавеза послодавца ДП „Металац“ Ивањица, који послује са већинском друштвеним (државним) капиталом на исплату по основу рада, да је покренуо поступак извршења те пресуде пред Основним судом у Пожеги, Судска јединица Ивањица у предмету И 3330/10, који није спроведен због стечаја послодавца, да је у поступку стечаја вођеном пред Привредним судом у Чачку у предмету Ст 340/10 пријавио своје потраживање, да је то потраживање утврђено (није оспорено), али да ни у том поступку потраживање није реализовано, конституише објективну одговорност тужене за ту обавезу, без обзира што тужилац није посебно водио поступак заштите права на суђење у разумном року, јер је у овом случају то право очигледно повређено.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5.ЗПП, у вези члана 479. став 6. ЗПП Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.09.2016. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у смислу члана 28. став 1. ЗПП, је динарска противвредност износа 2.701,49 евра. Првостепена пресуда донета је 15.01.2018. године. Другостепена пресуда донета је 18.04.2019. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по срењем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Тужиоцу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, због чега је, применом члана 165. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић